

nemlig at få de unge prostituerede ud af miljøet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 44: Forslag til lov om behandling af personoplysninger.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 8/10 98).

Forhandling

Jan Petersen (S):

Forslaget er en genfremsættelse af justitsministerens lovforslag fra sidste samling, og jeg skal derfor ikke gentage alle de synspunkter, som jeg fremførte under den sidste førstebehandling.

Grundlæggende mener vi, at lovforslaget er et godt grundlag for, at vi kan lovgive på et retligt ganske kompliceret område, hvor vi vel alle er enige om, at adgang til anvendelse af bl.a. personfølsomme oplysninger skal reguleres meget omhyggeligt.

Vi er nået et stykke, men det er selvfølgelig stadig væk et kompliceret lovforslag, vi har foran os.

Individets beskyttelse er omfattende i forslaget, og det fremstår også tydeligt – så godt, som sådan noget nu kan fremstå – for dem, det handler om, for borgerne.

Der er en omfattende beskrivelse af de rettigheder, borgerne har, i særdeleshed når det gælder anvendelsen af de personfølsomme oplysninger. Så hvad borgersiden angår, synes vi, det på alle måder er et ganske elegant lovforslag, der er lavet her.

I Socialdemokratiet har vi specielt interesseret os for § 6 og § 7, og det har andre også gjort, for det er her, de personfølsomme oplysninger reguleres. I et moderne samfund som det danske, som er præget af mange oplysninger om den enkelte borger, kan vi jo ikke have, at informationer flyder frit rundt, og derfor skal det være forbudt for uvedkommende at indhente disse personfølsomme oplysninger, og det er det så også.

Derfor er udgangspunktet, at det er forbudt, godt, men så kommer undtagelserne. Og vi har alle været i tvivl om, hvorvidt specielt de undtagelser, der er i § 7, åbner for en omfattende behandling af de personfølsomme oplysninger, men jeg mener, at vi med de mange svar, Justitsministeriet har givet til Retsudvalget, er nået langt i en afklaring af, at det faktisk er ganske godt sikret i lovforslaget, og det bekræftes også af, at det i de almindelige bemærkninger er understreget, at der ikke sigtes mod en ændret retstilstand eller ændrede behandlingsregler.

I lovforslaget er der også en række mindre rettelser, som er fornuftige. Bl.a. er der nu et endtydigt samtykkebegreb. Og de bestemmelser om oplysninger om kriminelle forhold, som findes i § 8, læser jeg også som en forbedring af den gældende retstilstand. Så i Socialdemokratiet synes vi, sagen er nået et godt skridt videre.

Så er der spørgsmålet om, i hvilket omfang det her lovforslag påvirker andre ministeriers lovgivning, som også omhandler personoplysninger, herunder de personfølsomme oplysninger. For lovforslaget er jo både en generel lovgivning, som prøver at skabe en helhed i dette vanskelige område, og samtidig en udmøntning af et EF-direktiv. Og dér forstår jeg, at de øvrige ministeriers lovgivning overholder EF-direktivet, og jeg håber så, at ministeren enten nu eller i et svar til Retsudvalget kan bekræfte det, for det vil gøre, at vi kan være tilfredse med, at den mere vidtgående regulering, som vi kender på enkelte andre ministerområder, vedrørende bl.a. helbredsoplysninger og patienters retsstilling, så ikke påvirkes af det her lovforslags vedtagelse, altså at det er muligt at have en mere vidtgående regulering dér, hvor det er hensigtsmæssigt, ud over det, der gælder i den generelle lovgivning her.

Endelig har der været en debat, også med vores deltagelse, om anvendelsen af CPR-numre til identifikation af kunder hos private, og det er selvfølgelig en følsom sag. Og betingelserne

for at anvende CPR hos private er da også ganske præcist reguleret i lovforslaget: Der skal være afgivet samtykke, og det skal være sagligt og nødvendigt, og der er flere betingelser ud over de nævnte.

Jeg mener ikke, at disse bestemmelser i sig selv er et problem, for i et svar til Retsudvalget fastslår Justitsministeriet, at det allerede i dag er sådan, at CPR ikke lovligt kan anvendes som adgangsbillet eller password, og at denne retstilstand er uanfægtet i lovforslaget, og det turde berolige os.

Derimod kunne det være nødvendigt at drøfte, hvorledes vi kan få skabt sikkerhed for, at CPR-anvendelsen både efter den nugældende retstilstand og efter den, der vil være gældende, når lovforslaget vedtages, rent faktisk effektueres korrekt i de offentlige forvaltninger, og herunder sikkerhed for, at CPR-numre, i det omfang de kan bruges af private, også anvendes efter samme høje norm. Og dét kunne give anledning til at drøfte, hvorledes vi kunne oplyse noget bedre om det, og om Datatilsynet skulle arbejde mere bevidst for, at de eksisterende, fornuftige regler rent faktisk også overholdes.

Afslutningsvis skal jeg sige, at i Socialdemokratiet mener vi, at sagen er om ikke veloplyst så i hvert fald kommet ganske langt i processen gennem de omfattende svar, der er givet. Jeg skal ikke kunne sige, at vi står hundrede procent sikre i alle hjørnerne, for der kan givetvis stadig stilles spørgsmål, men vi synes, vi er nået så langt, at det må være muligt for os inden for forholdsvis kort tid at få indledt en proces, der kan ende med, at vi får vedtaget det her lovforslag på det grundlag, der er forelagt.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Flere steder i lovforslaget, bl.a. i § 8, står der, at forskellige bestemmelser om registre føres for offentlige myndigheder i stedet for af offentlige myndigheder. Så man kunne få den mistanke, at det er, fordi man har overvejelser om at udlicitere, og derfor vil jeg gerne høre, om Socialdemokratiet støtter en udlicitering af forskellige offentlige registre, f.eks. Kriminalregisteret.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg går ud fra, at jeg er et rimelig velinformeret medlem af den socialdemokratiske folketingsgruppe, og jeg har ikke hørt om nogen over-

vejelser i den retning, og jeg synes i øvrigt heller ikke, det er nogen særlig god idé.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Når jeg nu åbent erkender, at jeg ikke kan forudse samtlige konsekvenser af dette lovforslag – i hvert fald på nuværende tidspunkt – så er det jo en trøst, at ministeren selv i fremsættelsestalen har anført, at forslaget er omfattende og vedrører komplicerede retsområder og regulerer forhold af betydning for alle dele af samfundet. Det sidste er måske grunden til, at Danmarks Radios fjernsyn for længst har forladt stedet og foretrækker at bringe reportager om et langt mindre væsentligt lovforslag.

Udvalgsarbejdet i sommerferien har bekræftet ministerens glimrende beskrivelse i lovforslaget af, hvor vanskeligt det er, og Retsudvalgets høring har endvidere vist, at der kan gives andre svar end dem, som vi gennem Retsudvalget har fået fra ministeren, for der er naturligvis forskellige opfattelser af, hvordan et område bør reguleres.

Spørgsmålet er så, om det virkelig er nødvendigt, at forslaget skal være så kompliceret bare for at imødekomme EU, for mange af de spørgsmål, jeg har stillet til ministeren, har fået følgende svar: »Retstilstanden videreføres«, og så er det, jeg spørger: Jamen hvis retstilstanden blot videreføres, hvorfor skal det så være så indviklet, og hvorfor er der så så meget, der skal laves om?

Spørgsmålet fra Venstre er naturligvis, hvilken beskyttelse borgerne får med denne lov, for ikke blot giver denne lov jo danske myndigheder og private mulighed for at videregive oplysninger til EU-landene, men Politikens artikel i går om videregivelse af oplysninger til tredjelande kunne godt efterlade det indtryk, at Danmark ikke selv har fuld indflydelse på, hvilke oplysninger der videregives til tredjelandene. Det er naturligvis et væsentligt problem, vi skal have klart svar på.

Så vil jeg vende mig til de mange urigtige oplysninger og insinuationer om borgerne, som jeg vil hævde opbevares både her og dér både i den offentlige og i den private sektor:

Hvordan ligger det med retten til at opbevare ikkebekræftede oplysninger om borgerne? Vil ministeren sørge for, at urigtige oplysninger og insinuationer i f.eks. incestsager, som politiet afviser som urigtige, fjernes i de sociale mapper, eller skal sådanne oplysninger bare kunne videregives til hele verden?

Så er der pressen:

Pressen bliver utrolig fornærmet, blot man tillader sig at sætte pressens informationsregistre til debat. Det emne ønsker vi diskuteret, og vi har stillet et hav af spørgsmål, der udstiller urimeligheden i gældende ret. Og ministerens svar har til fulde dokumenteret, at det jo ikke er så meget værd, at der sker sletninger af sande oplysninger i f.eks. politiets registre, når pressen fortsat kan opbevare og viderebringe løgn og latin om danske borgere og opbevare og mangfoldiggøre oplysningerne helt frem til dommedag.

Helt ærligt, det er da at undergrave den retssikkerhed for borgerne, som forslaget ellers tilsigter at højne! Og jeg ved godt, at vi har stemt for det med pressens informationsregistre – lad mig endelig sige det – men det er på tide, at vi får lavet det om.

Lovforslaget er meget omfattende, men det er alligevel ikke gjort færdigt. Sammenstødsproblemerne i forbindelse med offentlighedsloven er ikke løst, og dem vil vi gerne have løst. Vi har fået pistolen for brystet på grund af de datoer, der verserer i EU, men der er altså masser af spørgsmål, vi stadig væk ikke har fået rede på, og de mange udmærkede svar har rejst nye spørgsmål.

Og det siger jeg ikke for at sige, at lovforslaget er af dårlig kvalitet – nu taler man jo så meget om lovsjusk – det er bare meget vanskeligt, og det er uforståeligt, og det går over min forstand, hvordan vi overhovedet kan sikre os, at travle ansatte kan overholde loven.

Jeg mener ikke, at man altid skal gå meget detaljeret til værks i lovgivning, men jeg tror, vi er enige, ministeren og jeg, i, at det her er langt mere end lovteknik, at det handler om borgerens retssikkerhed, og at de regler, der fastsættes her, griber meget ind i borgerens liv.

Der har været mange skræmmebilleder i pressen om forslaget, og lad mig med det samme sige, at hvis skræmmebillederne er forkerte, skal de selvfølgelig tilbagevises. Men de seriøse problemer, som også er blevet rejst, også inden for det sidste par dage, må vi naturligvis have undersøgt, før vi kan tage stilling til lovforslaget.

Så jeg forudser fortsat et grundigt arbejde i Retsudvalget, og vi vil stramme os an for, at det kan blive hurtigt, men der er altså ting, vi må have endevendt, før vi kan melde endeligt ud.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne spørge fru Birthe Rønn Hornbech, hvad Venstres holdning er til den meget vide bemyndigelsesbestemmelse, der er for ministeren, og som formentlig bl.a. vil kunne anvendes, hvis det viser sig, at Verdenshandelsorganisationen, WTO, opfatter direktivet som en teknisk handelshindring og der derfor skal gennemføres ændringer i EU og ministeren så vil kunne gennemføre dem som følge af bemyndigelsesbestemmelsen.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Som det vist klart er fremgået af min ordførertale, skal alt undersøges nøje, før vi kommer med specifikke udmeldinger.

Gitte Seeberg (KF):

Ligesom Venstres ordfører tror jeg også, at andre ordførere, mig selv inkluderet, ved denne genfremsættelse næppe føler, at nu er alt afklaret, og at vi skal slå til med det samme. For selv om intentionerne i lovforslaget er gode nok, nemlig at samle de forskellige love under ét og samtidig implementere EF-direktivet, står vi over for meget, meget vanskeligt stof.

Man kunne godt ønske sig, at den enkelte borger med loven i hånden skulle kunne læse sig frem til, hvilke rettigheder og hvilke pligter vedkommende har, for i den IT-verden, vi lever i, bliver registrering mere og mere almindelig og omfattende og kommer til at berøre en større og større del af Danmarks befolkning. Og et område som registrering af personoplysninger er et utrolig følsomt område, og det er derfor vigtigt både for den enkelte borger og for den myndighed, som skal administrere loven, at man har mulighed for at finde ud af, præcis hvor meget der skal accepteres, og hvor meget der må registreres, og hvad der må udleveres.

Jeg tror ikke, det vil være muligt for borgerne og for de myndigheder, som skal arbejde med loven, at gennemskue den, i hvert fald sådan som forslaget foreligger i dag. Og dér vil jeg også sige som fru Birthe Rønn Hornbech: Det er ikke nogen kritik af lovforslaget i den forstand, for jeg er godt klar over, at det er meget indviklet, og at det er EU-lovgivning. Og når selv vi ordførere synes, det er meget vanskeligt tilgængeligt, må også almindelige borgere have ganske vanskeligt ved at gennemskue deres rettigheder og pligter.

Og jeg indrømmer da gerne, at jeg har været langt tid om at sætte mig ind i forslaget, men jeg synes, det er vigtigt, når vi taler om lovgivningsarbejde, at befolkningen fremover sikres mod det, som vi har set i det her lovforslag. For det er en forudsætning for, at vi som politikere, der gerne skulle støtte de store forslag, som kører gennem Folketinget, også kan gøre det med argumentationen i orden. Og der har jo netop været en konference om en højere kvalitet i lovgivningen, og der er ambitioner, og der er mål, og jeg håber selvfølgelig på, at vi i Retsudvalget ikke bliver præsenteret for lignende forslag.

Med hensyn til selve lovforslaget er jeg enig i det, som Venstres ordfører sagde: at der er bragt mange ting frem og er stillet mange spørgsmål og også er kommet mange svar, men at det stadig væk er sådan, at jeg ikke føler, at jeg har et endeligt overblik over lovforslaget. Men jeg vil da sige, at vi undervejs har fået afmonteret nogle af de myter og andre ting, der har været skrevet om lovforslaget, men der bliver jo ved med at dukke nye ting op.

Men jeg vil give det løfte, at vi selvfølgelig vil gå meget positivt ind i udvalgsarbejdet, og at vi også vil gå positivt ind i at få arbejdet i udvalget afsluttet inden for en rimelig tid, for det er vi jo som bekendt nødt til.

Anne Bastrup (SF):

Som de øvrige ordførere har sagt, har vi arbejdet ihærdigt med det her lovforslag sommeren igennem. Og der er afholdt interne konferencer, og der er stillet spørgsmål, og de er blevet besvaret, og nogle af besvarelsenerne har afklaret noget, og andre har gjort mig mere forvirret. F.eks. har jeg stadig væk overhovedet ikke forstået beskyttelsesniveauet i § 7, men det vil jeg vende tilbage til under udvalgsbehandlingen.

Ministeren skal have tak for, at der er sket nogle stramninger i det genfremsatte lovforslag, og SF er især tilfreds med den stramning, der er sket i § 6, hvor der nu skal gives et udtrykkeligt samtykke.

Den manglende afgrænsning af § 6 over for § 7 er dog stadig væk tydelig. Direktivet indeholder ikke regler, hvorefter sociale oplysninger er følsomme, og tilsvarende er beskyttelsen af oplysninger om strafbare forhold ikke så stærk, og det betyder, at Justitsministeriet har måttet putte de to grupper ind i § 6.

Men hvis man vil lave om på det, så har man to veje at vælge: Vi kan krydse fingre for, at den hidtidige retstilstand vedrørende behandlingen

af sociale forhold og strafbare forhold kan fortsætte, også selv om der en dag måtte komme en afgørelse ved EF-Domstolen. Men man kan jo også afprøve Kommissionens grænser.

Der er jo to måder at se direktivet på. Den ene er at betragte det som et direktiv, der skal sikre, at varen, dvs. personoplysninger, kan bevæge sig frit over grænsen. Den anden er, at direktivet er tilvejebragt udelukkende med det formål at beskytte personoplysninger. Men så har jeg et problem med den hjemmel, man har valgt i direktivet, nemlig art. 100 A.

Er det første svar det rigtigste, så vil Kommissionen formentlig anlægge sag mod Danmark, hvis vi ikke implementerer hundrede procent korrekt. Er det det sidste svar, der er det rigtigste, så vil Kommissionen formentlig tage det roligt. Og dertil kommer jo også, at Storbritannien har en hemmelig erklæring, der undtager sociale forhold. Og hvis Storbritannien må, hvorfor må Danmark så ikke? Hvis vi vel at mærke tør.

SF overvejer derfor at stille ændringsforslag, hvorefter § 7's område udvides til også at omfatte sociale og strafbare forhold. Lidt civil ulydighed er vel ikke at foragte. Vi vil derved kunne få en klar retssag for EF-Domstolen, hvor vi virkelig kan få taget stilling til: Er dette et spørgsmål om personbeskyttelse, eller er det varernes fri bevægelighed?

Et punkt, hvor direktivet ingen indflydelse har, hvor direktivet overhovedet ikke stiller krav, er alt vedrørende CPR-numre.

Den udvidede brug af CPR-numre, som lovforslaget tillader for private, er en helt dansk politisk beslutning. Her agter vi at stille et ændringsforslag, der begrænser brugen af CPR-numre, så lovforslaget kommer til at svare til nugældende ret.

Vi vil ikke stiltiende se på en udvikling, hvorefter enhver form for privat handel vil kunne ende med – jeg siger ikke, den vil ende med, men den vil kunne ende med – at CPR-nummeret skal udleveres.

Jeg blev efter sidste første behandling kontaktet af en kvinde, som havde indgået en aftale om at købe et køleskab. Da det var et kredittøb, havde hun udleveret sit CPR-nummer. Det var på fakturaen, som chaufføren kørte rundt med. Det fandt hun ikke særlig sjovt. Udvalget, der har udarbejdet grundlaget for lovforslaget, er da også inde på de overvejelser, man må gøre sig, når der er planer om at udvide brugen af CPR-numre.

Sagen er den, at befolkningens tryghed ved brugen af CPR-numre er utrolig vigtig for samfundets måde at fungere på. Mistro skal vi på alle måder forebygge.

Det er SF's opfattelse, at man går for vidt i formuleringen af § 11, stk. 2, nr. 3, og vi overvejer derfor at stille ændringsforslag om, at denne bestemmelse udgår.

Også i spørgsmål om markedsføring har vi frit spil i Danmark. Udvalget har valgt at give underretningspligt ved førstegangsbrug i markedsøjemed, men direktivet lægger op til, at man også kan give indsigelsesret. Spørgsmålet er, om det ikke er den bedste måde. Vi overvejer i hvert fald at stille ændringsforslag herom. Det kan ikke være rigtigt, at ens adresse blot skal kunne udnyttes i markedsføringsøjemed, uden at man kan sige nej. En underretning er ikke nok.

Kort sagt: Det var godt, vi brugte sommeren til lovforslaget, men der er en del uafklarede ting, som vi skal dyrke. Nævnes kan i flæng, ud over det, jeg har nævnt: Behandlingen af følsomme oplysninger under retssager, hvad gælder der? Jeg har rejst spørgsmålet under en teknisk gennemgang, og jeg har ikke helt forstået, hvad der er rigtigt.

Så er der behandlingen af følsomme oplysninger, når det skyldes samfundsmæssige hensyn. Under den første første behandling hujede jeg en hel del af § 7, stk. 7. Jeg føler mig stadig væk ikke overbevist om, at de undtagelsesbestemmelser, der er i de enkelte stykker i § 7, er gode nok til at beskytte personoplysningerne.

Peter Skaarup (DF):

Vi havde jo først det her forslag til behandling før sommeren, og ved den lejlighed var der faktisk mange kritiske røster over for forslaget. Det skyldes, at de her 150 sider faktisk indeholdt en hel række bestemmelser, som flere medlemmer af Folketinget slet ikke forstod. Hvordan kan vi så forlange, at borgerne skal kunne forstå ting, som vi her ikke kan hitte rede i hvad baggrunden egentlig er for?

Jeg vil så medgive – og det er det, Dansk Folkeparti og også andre partier har fået ud af, at det nu kommer på banen efter sommerferien – at der er kommet nogle præciseringer og nogle forbedringer i forslaget, der gør, at det i hvert fald er bedre end det, vi så i forsommeren. Men vi må nok erkende, at det stadig væk indeholder en hel række bestemmelser, som efter vores opfattelse ikke er nødvendige at opretholde i

Danmark. Det er muligt, at man i andre EU-lande har behov for det, det kan vi ikke vurdere, men det er i hvert fald sådan, at vi i Dansk Folkeparti ikke kan anbefale, at man vedtager det forslag i den nuværende form i hvert fald.

Vi synes, at regeringen burde meddele, at det hastværk, som EF-direktivet har medført, og den frist, som ministeren sagde skulle være den 23. oktober for i hvert fald en nogenlunde færdiggørelse af forslaget, kan vi ikke opretholde. Det kan vi ikke gennemføre i det danske Folketing. Vi bør efter vores opfattelse gå til EU og sige, at det her direktiv kan Danmark ikke implementere, og det direktiv må EU så prøve at få os til at implementere, men som det er nu, kan vi ikke gøre det.

En af de ting, som vi hæfter os ved i Dansk Folkeparti, er stadig væk, som vi også gjorde det tidligere, spørgsmålet omkring de undtagelsesregler, der gør det muligt at registrere f.eks. politisk overbevisning. Vi erkender, at der kan være situationer, hvor Forsvarets og Politiets Efterretningstjenester nødvendigvis må gøre det, hvis der er tale om undergravende virksomhed over for samfundet, men det er nogle enkelte tilfælde, og det er ikke noget, der bør beskrives i en lov som den her, og det er ikke noget, der bør gives mulighed for via den her lov om personoplysninger. Derfor er det fortsat vores opfattelse, at det punkt bør udgå, og vi appellerer til ministeren om at sørge for, at det sker.

Så vil vi også igen henvise til den lovkvalitetskonference, som vi havde for ikke så lang tid siden, som skulle forsøge at regulere den strøm af lovgivning, der kommer specielt fra regeringen. Ved den konference var det fuldstændig klart, at der altså var tale om uforståelig lovgivning for utrolig mange mennesker i det danske samfund. Der var en række repræsentanter for virksomheder via erhvervslivets organisationer, der meddelte, at der kom en strøm af lovgivning, som man ikke kunne forstå, og som man havde svært ved at kunne implementere og rette sig efter.

Problemet, når man laver mere og mere lovgivning, som erhvervslivet og befolkningen som helhed ikke retter sig efter alligevel eller i hvert fald har svært ved at rette sig efter, er altså, at man får politikerlede, man får lede ved den lovgivning, som også er fornuftig, altså lovgivning, der regulerer, at vi ikke begår voldskriminalitet, at vi ikke begår grove volds handlinger, mord osv. Den respekt, der burde

være om den slags lovgivning, forsvinder, når man laver lovgivning, der er umulig at overholde, der er umulig at forstå for den enkelte.

Så vi må erkende, at der er visse ting, der er blevet forbedret, som også SF var inde på, men det er altså langt fra nok til, at det her forslag kan vedtages i den form. Jeg synes, at det, at bl.a. ordførere fra Venstre og De Konservative stadig væk er inde på, at der er tale om meget svært forståelig lovgivning, gør, at vi på det her punkt bør tage os god tid til at se på det og meddele EU, at vi altså ikke kan implementere inden for fristerne.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det er lidt ynkeligt at høre hr. Peter Skaarup begynde at give EU skylden for, at der er forståelsesproblemer, og at vi ikke kan gennemføre tingene her i Folketinget.

Det fremgår tydeligt af bemærkningerne til lovforslaget, at direktivet, som ligger delvis til grund for det her lovforslag, blev vedtaget den 24. oktober 1995. Det er tre år siden. Det er da ikke, fordi EU har givet os specielt kort frist til at ordne de her ting. Det er alene processen i Danmark, der har taget tre år. Det er ikke, fordi EU har presset os til at gøre noget specielt hurtigt, så jeg synes ikke, den undskyldning klæder hr. Peter Skaarup. Det er alene det danske politiske system, der har været sendrægtigt i den her sag.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen det er da fuldstændig rigtigt, at det er lang tid siden, at EF-direktivet fremkom, og at Europaudvalget tog stilling til det, men det er da også rigtigt, at fru Elisabeth Arnold er medlem af et af de regeringspartier, der har til opgave at sørge for, at eventuel EU-lovgivning bliver implementeret i Danmark. Der må det være op til regeringspartierne at gribe i egen barm og sige: Vi har altså ikke været hurtige nok til at få det her frem på banen. For det er dér, problemet ligger. Vi har den der tidsbarriere nu, fordi man altså først fik forslaget definitivt frem her i forsommeren.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er præcis det, jeg siger. Det er ikke EU's skyld, og derfor er der ingen grund til at give EU skylden, fordi den til enhver tid siddende

danske regering i de tre år ikke har fået lovforslaget frem til tiden. Hr. Peter Skaarup skal ikke bruge sin almindelige modvilje mod EU til at bruge det her lovforslag og sige: Det er også, fordi EU lægger de her ting ned over hovedet på os. Det gør de ikke. Det er os selv, der har været længe om det.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg må så have lov at sige, at det trods alt ikke er det danske Folketing, der har taget initiativet til, at der kom et EF-direktiv i 1995, der indeholder en række bestemmelser, der bl.a. går tæt på, at der skal være mulighed for, at danskere opgiver deres politiske tilhørsforhold til myndighederne. Det er trods alt EU, der har fået ideen.

Jeg erkender, at det er det danske Folketing eller specielt regeringen, som har været langsomme med at få implementeret det, og det er måske med god grund. Jeg opfatter det i virkeligheden sådan, at det er med en vis irritation, at regeringen hele tiden er nødt til at prøve at få det her forslag igennem, for der er jo blandt regeringspartierne – det har vi i hvert fald set i medierne – en vis skepsis bl.a. ved den del, der gælder den politiske overbevisning. Derfor synes jeg, at det er EU, der kommer med forslaget, det er EU, der ønsker de her tiltag, og derfor har vi lov til at bebrejde EU den del af det.

Jeg vil så have lov til at bebrejde den danske regering, at man ikke er nået videre med det og har fremlagt de negative kendsgerninger, som vi jo må sige der er, over for Folketinget før.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er jo ikke EU, der bestemmer det, der skal stå i direktiverne, det er Ministerrådet, og i Ministerrådet sidder der også en dansk minister, som er med til at give sin tilslutning. Der har været dansk tilslutning til det her siden 1994.

Sonja Albrink (CD):

Lovforslaget, som her er til behandling, rummer efter CD's opfattelse andet og mere end det rent retlige. Registrering af personoplysninger kan som regel få folks følelser i kog, og derfor er det også meget vigtigt at få vendt alle sten i forbindelse med regulering af det område.

CD støtter initiativer til at få gennemført en mere tidssparende og generel lovgivning, men

før vi kaster os ud i at støtte lovforslag som dette, må vi dog først overbevises om, at loven er tidssvarende på en måde, som man kan stå inde for.

Lovforslaget tilsigter at sikre et fortsat højt beskyttelsesniveau i forhold til den enkelte borger. Samtidig vil man danne en ramme for en hensigtsmæssig udnyttelse af de stadig større muligheder for at gøre personoplysninger til genstand for elektronisk behandling og fjerne hindringer for udveksling af personoplysninger inden for Fællesskabets område. Så kan man jo altid diskutere, om det virkelig kan lade sig gøre at sikre et højt beskyttelsesniveau, samtidig med at man udvider udfoldelsesmulighederne for behandling af personoplysninger.

Nærlæser man forslaget, ser man, at der foreligger en række præciseringer i forhold til den nugældende lovgivning. CD finder det positivt, at der i loven indsættes nogle klare afgrænsninger og definitioner. Det er ligeledes positivt, at forslaget i modsætning til den gældende lovgivning også omfatter manuelle registre med personoplysninger.

Ser man derimod nærmere på indholdet af bl.a. de nævnte afgrænsninger, lægger man imidlertid mærke til, at det alment kendte begreb »følsomme oplysninger« ikke længere kan opretholdes. Nu sondres der mellem almindelige personoplysninger og særlige kategorier af personoplysninger. Benævnelsen af kategorierne kan vel være ligegyldig, men hvad værre er, så er indholdet ikke længere det samme.

Forslaget indeholder også et opgør med helige køer som eksempelvis privates behandling af oplysninger om personnumre. Det kan godt være, at personnumre ikke i sig selv er en følsom oplysning, men der er til gengæld knyttet mange følelser til personnummeret. En tv-udsendelse for nylig viste ret tydeligt, hvad man kan udrette, bare man har kendskab til personnumre og en pæn portion frækhed.

Selv om der ifølge lovforslaget langt hen ad vejen skal meddeles samtykke til privates behandling af oplysninger, skal der ikke megen fantasi til at forestille sig, at man ofte for overhovedet at kunne indgå som en part i anden sammenhæng vil være tvunget til at give det samtykke. Så vidt jeg har erfaret, er Danmark imidlertid i henhold til direktivet frit stillet med hensyn til at bestemme, under hvilke betingelser behandling af personnumre kan finde sted, og i CD ser vi derfor ingen grund til, at de ek-

sisterende regler med hensyn til personnumre skal lempes.

Uanset at lovforslaget tilsigter at yde en bred og effektiv beskyttelse, er det samtidig et faktum, at der bliver et større spillerum for behandling af disse personoplysninger i form af videregivelse og samkøring.

Efter CD's opfattelse vil en øget distribution af personoplysninger uanset de gode intentioner medføre en større risiko for misbrug; der er ingen grund til at foregøgle sig noget andet i den retning. Man forbedrer udnyttelsen af teknologien i retning af øgede muligheder for at behandle disse personoplysninger, hvor man også træder frem og erklærer, at man er parat til at betale dette med, at sikkerheden reelt bliver forringet.

Der er alt i alt tale om særdeles kompliceret lovgivning, som andre ordførere har været inde på, og som kræver et grundigt udvalgsarbejde. Der er positive ting i forslaget, men der er også elementer, der kan have vidtrækkende konsekvenser, og det er vi parate til at se på i CD.

Elisabeth Arnold (RV):

Ligesom flere andre ordførere bliver jeg også nødt til med det samme at sige, at det her jo er komplicerede sager, og det er hverken sjusk eller hastværk, der gør, at vi nu står med forslaget for anden eller tredje gang og skal behandle det igen.

Men der er utrolig mange abstrakte begreber i dette lovforslag, og det, som vi hører, når vi tager rundt på møderne i landet og diskuterer det med forskellige grupper, er utrolig mange myter, vi skal prøve at aflive, og det er vi ikke altid væbnede med værktøjer til, når vi står med lovteksten her.

Der er meget få konkrete eksempler på, hvad denne her lov vil komme til at betyde. Og det er præcis det, vi bliver stillet over for, når vi er ude i diskussionerne, det er konkrete spørgsmål såsom: Kan EU nu få at vide, hvad for nogle bøger jeg låner på biblioteket? Kan sundhedsmyndighederne i Italien få at vide, at jeg havde en rygoperation i 1974 på Århus Kommunehospital? osv. osv. En masse konkrete spørgsmål, som vi politikere er fuldstændig ude af stand til at besvare.

Derfor håber jeg, at vi i løbet af udvalgsbehandlingen af det her lovforslag kan få nogle konkrete eksempler på, hvad der kan lade sig gøre, og hvad der ikke kan lade sig gøre, og så må vi stille alle de banale spørgsmål, som pla-

ger den almindelige borger. For med lovforslagets tekst er vi ikke i stand til at besvare disse spørgsmål. Der kommer så mange forbehold og så mange lag på disse tekster, at vi simpelt hen ikke kan besvare spørgsmålene, og det er noget, der vil gøre det vanskeligt som politiker at skulle gøre det her forståeligt ikke alene for os selv, men sandelig også for dem, som gerne skulle have tillid til os.

Apropos tillid, så er det jo kommet frem i hvert fald i forbindelse med nogle af de høringer, der har været om det her lovforslag, og som for mit vedkommende har kastet meget lys over lovforslagets indhold, at lovforslaget i og for sig ikke er perfekt, men det kan ikke blive meget bedre med det grundlag, der er, fordi det direktiv, der ligger til grund for det, også er et politisk kompromis, lige så vel som så meget andet, vi laver herinde, er et politisk kompromis.

Man glemmer somme tider, at EU's lovgivning jo ikke er perfekt, ikke er hugget i granit og lavet efter alle mulige fine skabeloner – ja, det er den måske i sit udgangspunkt, når den bliver foreslået – men inden den når igennem Ministerrådets mølle, så er den jo udsat for en masse politisk kompromismageri, som lovgivningen herhjemme også er kendt for.

Og derfor ender det jo med, at resultatet måske ikke altid bliver så teoretisk smukt, som man gerne ville have, men det er det, der kan blive enighed om, og derfor er det det, der skal være grundlaget for den lovgivning, som de enkelte medlemslande senere skal gennemføre.

Derfor er lovforslaget her blevet, som det er, og det har vi fået at vide af de forskellige eksperter, som har arbejdet med problemstillingen, og som siger til os, at der altså er grænser for, hvad vi i dansk lovgivning kan lave af forbedringer af et direktiv, som er mindre end perfekt.

Jeg regner med, at vi i Retsudvalget får opklaret nogle af de problemer, som både jeg og andre har nævnt her, og vi kan kun fra radikal side sige, at vi ønsker lovforslaget gennemført, men hvis der kan skaffes forbedringer undervejs, hvis der kan peges på ting, der kan forbedres, og navnlig hvis der kan skabes klarhed over nogle af de problemer, vi endnu ikke har fået belyst, så er vi meget, meget villige til at gøre et stort stykke arbejde i Retsudvalget for at opklare det. Men i udgangspunktet en positiv holdning fra Det Radikale Venstre.

Line Barfod (EL):

Der er med dette forslag tale om en EU-implementering af et direktiv, som flere andre også har været inde på. Vi forstår ikke fra Enhedslistens side, hvorfor i alverden EU skal ind og fastsætte nogle regler om behandling af personoplysninger. Vi er meget imod, at man gør personoplysninger til varer på et marked.

Som flere andre ordfører også har været inde på, så er det her et meget stort og vigtigt område med mange konsekvenser, og det er meget svært at overskue, hvad det kommer til at medføre. Det er derfor utrolig vigtigt, at vi giver os god tid til at behandle forslaget.

Det fremgår f.eks. ikke af forslaget, hvad der menes med god databehandlingsskik. Det er meget væsentligt, at vi under udvalgsarbejdet får præciseret det begreb, som også Prosa har fremhævet det flere gange.

Fra Enhedslistens side mener vi, det er væsentligt, at der for en lang række registre fortsat skal være en pligt til at udarbejde registerforskrifter og anmelde registre til datamyndighederne, sådan som man har det i dag. Vi mener principielt, at alle behandlinger af personoplysninger, også efterretningsstjenesternes behandlinger, skal være omfattet af beskyttelsen i loven. Og det skal helt klart fremgå, i hvilket omfang politisk registrering kan finde sted.

Her i 60-året for Krystalnatten må det give anledning til overvejelser, at vi ved en gentagelse af historien kan risikere, hvis f.eks. det udliciterede CPR-register fysisk bliver placeret i Tyskland, at nazisterne så vil kunne gå direkte ind og umiddelbart få en udskrift over samtlige danske jøder med deres aktuelle navn og adresse.

Der er for Enhedslisten ingen tvivl om, at så følsomme registre skal føres af en offentlig myndighed, og de skal rent fysisk befinde sig i Danmark, så vi er sikre på, at vi kan slette dem, hvis det bliver nødvendigt.

Vi mener også, det er et problem med den meget vide bemyndigelsesbestemmelse til ministeren, der bl.a. vil kunne anvendes, hvis det viser sig, at Verdenshandelsorganisationen opfatter direktivet som en teknisk handelshindring, og der derfor gennemføres ændringer i EU.

Vi vil meget gerne have en garanti fra ministeren for, at vi i forbindelse med de forhandlinger, som omtales i medierne, mellem EU og USA får en redegørelse i Retsudvalget om,

hvad de forhandlinger går ud på, og hvad den danske regerings holdning er i den forbindelse.

Det er stadig usikkert med de ændringer, der er sket i lovforslaget, i hvilket omfang personfølsomme oplysninger og CPR-numre vil være lige så godt sikret som i dag. Det skal afklares under udvalgsarbejdet.

Når man så ser det her lovforslag sammen med indenrigsministerens forslag L 9 om CPR-registeret, så bliver det virkelig betænkeligt. Såfremt de to lovforslag bliver vedtaget, vil oplysninger om borgerne kunne flyde frit rundt i kommunerne. F.eks. vil ansatte i bygge- og teknikforvaltningen i kommunen kunne se oplysninger fra socialforvaltningen og skoleforvaltningen f.eks. om, hvorvidt ens barn har et læsehæandicap, selv om de oplysninger overhovedet ikke har nogen betydning for ens byggesag i bygge- og teknikforvaltningen.

Der åbnes med de to forslag også vidt op for private virksomheders brug af CPR-nummeret. Enhedslisten kan derfor ikke støtte det forslag, der ligger.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Line Barfod kom med det interessante tankeeksperiment, at man forestillede sig, at CPR-registeret blev ført udliciteret i et fremmed lands myndighed, f.eks. i Tyskland, og så kunne man forestille sig, at tyske nazister på den måde let og smertefrit kunne få adgang til et register over danske jøder. Her vil jeg gerne spørge: Hvor i CPR-registeret står det, hvilken religion man har?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Der står i CPR-registeret, hvor ens fødsel er registreret. Dermed står der alle de fødsler, der er registreret i synagogen, de fødsler, hvor det er registreret, om man er døbt i folkekirken, de fødsler, hvor der står, at de er registreret i andre anerkendte trossamfund, og de fødsler, hvor man er navngivet.

Tom Behnke (FP):

Så fik vi forslaget igen. Forslaget nåede jo ikke at blive færdigbehandlet i sidste samling, og det var sådan set heller ikke meningen. Meningen var jo, at det netop skulle have lov til at ligge sommeren over; ikke ligge stille, men ligge aktivt og blive gennembearbejdet og også på en sådan måde, at vi medlemmer af Folketinget,

som skal forholde os til forslaget og indstille, om vi har tænkt os at stemme for eller imod, kan blive klogere på, hvad forslaget går ud på.

Sagen var jo, at i forbindelse med gennemgangen af forslaget her måtte flere ordførere jo erkende, at det var svært at forstå hele forslaget og alt, hvad det gik ud på. Forslaget er teknisk meget vanskeligt tilgængeligt, og der er ingen tvivl om, at det jo sådan set ikke er blevet bedre. Men man kan sige, at hen over sommeren, hvor vi har fået stillet en række spørgsmål igennem udvalget, hvor der har været lovteknisk gennemgang, hvor der har været høring om forslaget, ja, så er man jo blevet klogere på, hvad forslaget går ud på.

Den proces vil så fortsætte efter førstebehandling, og derfor skal man jo også passe på, at man ikke her under førstebehandlingen får sagt så meget, at man får blokeret for de videre forhandlinger. For jeg synes egentlig, vi er kommet ind i en god rytme med forhandlingerne. Jeg synes egentlig, vi er nået frem til, at der er tre måske fire steder, hvor der bliver behov for at få justeret, hvis det skal være et meget bredt flertal, der bærer forslaget igennem, og det glæder jeg mig til at se.

Det, man jo kan sige, er, at det overordnede mål med forslaget er at lave bedre beskyttelse af den enkelte i forhold til de registreringer, der kan foretages. Men når så først der ligesom er givet grønt lys, er der til gengæld også åbnet for, at man kan lave flere og mere brede former for registreringer.

Det, vi i Fremskridtspartiet har hæftet os ved hele tiden, når vi taler om det her forslag, er, at det er skrevet på en sådan måde, at det er uforståeligt for menigmand. Og det, jeg kan forstå, er, at man har valgt den løsning, der hedder, at EF-direktivet, som jo også er ganske svært tilgængeligt, har man stort set skrevet ordret af for at undgå at få problemer med EU, og det er jo selvfølgelig også prisværdigt, at man prøver på at undgå at få problemerne dér. Det, der er knap så flatterende, er, at man så ønsker at tage slagsmålet med Folketinget i stedet for. Det kunne vi godt have undværet.

Men ser man på, at når det nu ikke kan være anderledes, end at det fremover skal være lige så nemt at sende informationer herfra til Tyskland eller Italien, som det i dag er at sende oplysninger herfra til Tølløse eller Ishøj, ja, så er det også nødvendigt, at man får nogle strammere regler, nogle skærpede regler i forhold til den retssikkerhed, som den enkelte borger nød-

vendigvis skal have, i og med at det bliver bredt ud i et større forum eller kan blive bredt ud i et større forum.

Med de ord vil jeg sige, at vi i Fremskridtspartiet går videre i forhandlingerne med oprejst pande, og vi glæder os til at se, hvad resultatet bliver i den sidste ende, når vi når frem til tredje behandling.

Jann Sjørnsen (KRF):

Den sidste ordfører, hr. Tom Behnke, opfordrede til, at man ikke fik sagt for meget her ved førstebehandlingen, for det kunne komplicere de efterfølgende forhandlinger, og de ord har jeg lagt mig på sinde. Derfor vil jeg, da det jo også er en genfremsættelse, henvise til det, jeg sagde i sidste samling, da vi behandlede L 82, som nu er blevet genfremsat som L 44.

Jeg vil dog alligevel knytte de bemærkninger til, at der jo er sket ændringer i det genfremsatte lovforslag L 44 fra regeringens side, og at det bestemt set fra Kristeligt Folkepartis side er ændringer, som trækker i den positive retning, og derfor også i en retning, der gør, at jeg kan tilkendegive, at jeg tror, vi fra Kristeligt Folkepartis side med de ændringer, der måtte komme til senere hen, vil kunne bakke op om det endelige lovforslag.

Det vil diskussionerne, overvejelserne i udvalget under udvalgsbehandlingen så vise endeligt, men jeg vil godt herfra tilkendegive, at jeg synes, at noget af den kritik, der har været rejst over for forslaget i forbindelse med førstebehandlingen i sidste samling, er blevet taget til efterretning fra ministerens side, og det synes jeg er positivt, og det lover godt for det fortsatte arbejde med lovforslaget.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil også gerne anerkende det store arbejde, som Retsudvalget har lavet med dette lovforslag.

Som ordførerne også har tilkendegivet i dag, er det vanskeligt stof, som har betinget flere tekniske gennemgange i sidste samling og også i denne samling i Justitsministeriet, hvor medlemmer af Retsudvalget har haft mulighed for at stille alle tænkelige spørgsmål til de medarbejdere i ministeriet, der har arbejdet med lovforslaget; i det store udvalg, der har lavet lovudkastet, i udvalget, der beskæftigede sig med direktivet, både EF-direktivet, og også med gældende ret i Danmark, de to gældende registerlovgivninger, vi har, at få dem sammenkob-

let med EF-direktivet og få det moderniseret, så vi på én og samme tid kan stå med et lovforslag, der har en balance: på den ene side beskyttelse af de personfølsomme oplysninger, på den anden side hensynet til, at vi også har en effektiv offentlig administration og en privat sektor, der også er i stand til at udnytte de data, som jo ofte er en betingelse for, at man også kan drive privat virksomhed, forskningsvirksomhed i den private sektor.

Så vi har altså lavet et grundigt arbejde. Det var lavet på forhånd, inden vi som politikere overhovedet kom ind i sagen, af et grundigt udvalgsarbejde under Justitsministeriet med en lang række kompetente mennesker, der både kender den nugældende lovgivning og retstilstand med de nuværende registerlove og også EF-direktivet. Og forinden er det jo rigtigt, som fru Elisabeth Arnold fik præciseret, at Folketingets Europaudvalg har været gennem hele direktivbehandlingen, og at flere ministre har været op til flere gange i Folketingets Europaudvalg og har forelagt status på forhandlingerne under tilblivelsen af direktivet.

Men selv om det er kompliceret lovgivning – og det anerkender jeg, og det er jeg enig i – skal man også passe på ikke at gøre den mere kompliceret, end den er, og man skal også passe på ikke at blive beslutningsangst, for allerede i dag har vi jo en lovgivning på feltet, som også er kompliceret. Det er, som om lovgivningen om regulering af registre pludselig skulle blive kompliceret; men den nuværende danske registerlovgivning for både den offentlige forvaltning og den private sektor er jo også kompliceret, og der er lavet rundspørger i befolkningen og for den sags skyld også her i Folketinget om, hvordan den nugældende lovgivning skal fortolkes. Det kræver altså, at man arbejder med lovgivningen, og det har ordførerne så sandelig også gjort.

Nu er vi ved at være fremme ved snorene, hvor vi også skal slå de sidste søm i, så vi kan gennemføre en lovgivning, der på én og samme tid moderniserer den nuværende lovgivning, men også implementerer et EU-direktiv.

Det er klart, at kompliceret lovgivning kan skabe myter, og det synes jeg også er sket i denne sag – både under behandlingerne her og under vore drøftelser, men i høj grad også i offentligheden, hvor nogle af de såkaldte eksperter har brugt mere kraft på at fremmane skrækbilleder og myter for befolkningen end på at skabe klarhed og information på et tilstrække-

ligt oplyst grundlag. Men heldigvis er det lykkedes at få mange myter manet i jorden, og det er i høj grad sket på en sådan måde, at vi har kunnet fortælle Retsudvalget, at den gældende retstilstand, for så vidt angår personfølsomme oplysninger på både det sociale og det straffetretlige område, vil kunne opretholdes. Det er Justitsministeriets klare opfattelse, og den må stå for en nærmere prøvelse. Men al lovgivning, også vores egen nationallovgivning, kan jo altid prøves ved en domstolsinstans, og direktivet kan man jo endda også afprøve ved EF-Domstolen.

Fru Birthe Rønn Hornbech problematiserede over spørgsmålet om, hvorvidt vi har fuld selvbestemmelsesret, hvis der skulle blive indgået en aftale mellem USA og EU om ændringer i direktivet. Jeg vil godt garantere, at det er ikke noget, Kommissionen kan gøre egenhændigt; det kræver en behandling i Ministerrådet. Hverken Ministerrådet for justitsministrene eller det indre markeds Ministerråd har noget kendskab til indholdet af de forhandlinger, som er foregået mellem USA og EU-Kommissionen; men forinden EU-Kommissionen vil være i stand til at kunne indgå nogen som helst aftale i forhold til tredjelande, vil det kræve en ændring af direktivet. Det vil foregå ved en helt almindelig behandling i EU, og det vil efterfølgende foregå ved en forelæggelse for Folketinget, først i Europaudvalget og efterfølgende her i Folketingssalen.

Det, vi her har at gøre med, er en fælles regulering på EU-plan, som giver en høj grad af beskyttelse af oplysninger, som en offentlig sektor besidder, og regler for, hvordan den offentlige sektor internt må udveksle den slags oplysninger, og i hvilke tilfælde man må have lov til at videregive dem. I forhold til den gældende lovgivning er der en hel række nye bestemmelser, som giver en styrkelse af retssikkerheden og en øget beskyttelse af den enkelte borger i tilfælde af registrering. Det skal man ikke glemme i iveren efter at få sagen gjort kompliceret; der er en række nye bestemmelser, som giver en styrkelse af sikkerheden for den registrerede.

Det er rigtigt, når fru Birthe Rønn Hornbech påpeger, at der kan være samspilsproblemer i forhold til anden lovgivning, specielt offentlighedslovgivningen. Her har vi også tilkendegivet over for Retsudvalget, at Justitsministeriet er indstillet på at klarlægge det spørgsmål ved nedsættelse af en arbejdsgruppe eller et udvalg, der i løbet af den kommende tid skal afklare grænseflader til offentlighedsloven.

Jeg håber og tror på baggrund af den afklaring, vi har gennemført ved fremsættelsen af dette lovforslag, men også på baggrund af de spørgsmål, som er rejst af Retsudvalget siden fremsættelsen, at vi meget hurtigt fra regeringens side vil kunne besvare de spørgsmål og dermed også få forslaget til tredje behandling inden for overskuelig fremtid.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Henning Grove):
Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 21. oktober 1998, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 18.20